Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

5. prosince 2024*

„Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 183 první pododstavec – Pravidla pro uplatnění nároku na odpočet daně – Převod nadměrného odpočtu DPH – Pojem „následující období“ – Vrácení nadměrného odpočtu DPH – Ukončení ekonomické činnosti“

Ve věci C-680/23,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Tribunal Administrativo e Fiscal do Funchal (Správní a finanční soud ve Funchalu, Portugalsko) ze dne 13. listopadu 2023, došlým Soudnímu dvoru dne 14. listopadu 2023, v řízení

Modexel – Consultores e Serviços SA

proti

Autoridade Tributária e Assuntos Fiscais da Região Autónoma da Madeira

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení: S. Rodin, předseda senátu, O. Spineanu-Matei (zpravodajka) a N. Fenger, soudci,

generální advokátka: T. Ćapeta,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

– za portugalskou vládu: P. Barros da Costa, C. Bento a A. Rodrigues, jako zmocněnkyně,

– za Evropskou komisi: J. Jokubauskaitė a L. Santiago de Albuquerque, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: portugalština.

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 183 prvního pododstavce směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Modexel – Consultores e Serviços SA (dále jen „společnost Modexel“) a Autoridade Tributária e Assuntos Fiscais da Região Autónoma da Madeira (daňová správa autonomní oblasti Madeira, Portugalsko) (dále jen „správce daně“) ve věci žádosti o převod nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty (DPH), který existoval k okamžiku ukončení dříve vykonávané ekonomické činnosti, do následujícího období po obnovení téže činnosti.

Právní rámec

Unijní právo

3 V článku 9 odst. 1 směrnice o DPH je stanoveno:

„ ‚Osobou povinnou k dani‘ se rozumí jakákoliv osoba, která na jakémkoli místě vykonává samostatně ekonomickou činnost, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti.

‚Ekonomickou činností‘ se rozumí veškerá činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně těžební činnosti, zemědělské výroby a výkonu svobodných a jiných obdobných povolání. Za ekonomickou činnost se považuje zejména využívání hmotného nebo nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z něj.“

4 V článku 179 prvním pododstavci této směrnice je stanoveno:

„Osoba povinná k dani provede odpočet daně tak, že od celkové výše daně splatné za dané zdaňovací období odečte celkovou výši daně, u níž v průběhu téhož období vznikl nárok na odpočet daně, který je uplatňován podle článku 178.“

5 V článku 183 uvedené směrnice je stanoveno:

„Pokud za dané zdaňovací období výše odpočtu daně překročí výši splatné daně, mohou členské státy buď převést nadměrný odpočet daně do následujícího období, nebo vrátit daň v souladu s podmínkami, které samy stanoví.

Členské státy však mohou odmítnout vrácení nadměrného odpočtu daně nebo jeho převedení do dalšího období, jestliže je jeho výše zanedbatelná.“

6 V článku 213 odst. 1 téže směrnice je stanoveno:

„Každá osoba povinná k dani oznámí zahájení, změnu nebo ukončení činnosti, kterou vykonává jako osoba povinná k dani.

Členské státy umožní a mohou i vyžadovat podávání těchto oznámení elektronickými prostředky v souladu s podmínkami, které stanoví.“

7 V článku 252 směrnice o DPH je stanoveno:

„1. Přiznání k dani se podává ve lhůtě, kterou stanoví členské státy. Tato lhůta nesmí překročit dva měsíce od konce každého zdaňovacího období.

2. Zdaňovací období stanoví členské státy jako měsíční, dvouměsíční nebo tříměsíční.

Členské státy však mohou stanovit odlišná období s podmínkou, že nepřekročí jeden rok.“

8 V článku 23 nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. 2010, L 268, s. 1), je stanoveno:

„Členské státy zajistí, aby v elektronickém systému uvedeném v článku 17 tohoto nařízení bylo identifikační číslo pro účely DPH podle článku 214 [směrnice o DPH] znázorněno jako neplatné, nastane-li přinejmenším kterákoli z těchto situací:

a) osoba identifikovaná pro účely DPH prohlásí, že ekonomickou činnost podle článku 9 [směrnice o DPH] již nevykonává, nebo se v jejím případě příslušný správce daně domnívá, že ekonomickou činnost již nevykonává. Správce daně může zejména předpokládat, že osoba přestala vykonávat ekonomickou činnost, pokud nepodala přiznání k DPH a souhrnná hlášení, ačkoliv k tomu byla povinna, během jednoho roku po uplynutí lhůty pro podání prvního zmeškaného přiznání nebo hlášení. Dotyčná osoba má právo prokázat výkon ekonomické činnosti jinými prostředky;

[…]“

Portugalské právo

9 Článek 183 směrnice o DPH byl do portugalského práva proveden v ustanoveních čl. 22 odst. 4 až 6 Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (zákon o dani z přidané hodnoty).

10 V článku 22 zákona o dani z přidané hodnoty, ve znění Lei n.º 10/2009 (zákon č. 10/2009) ze dne 10. března 2009 (*Diário da República*, 1. řada, č. 48 ze dne 10. března 2009), je stanoveno:

„[…]

4. Pokud výše odpočtu daně překročí výši splatné daně v tomtéž zdaňovacím období, nadměrný odpočet daně může být započten v následujících zdaňovacích obdobích.

5. Pokud po uplynutí dvanácti měsíců od období, kdy nadměrný odpočet daně vznikl, nadále existuje vratný daňový rozdíl vyšší než 250 eur, osoba povinná k dani může požádat o jeho vrácení.

6. S výhradou ustanovení obsaženého v předchozím odstavci může osoba povinná k dani požádat o vrácení před ukončením období dvanácti měsíců, pokud ukončila činnost nebo začala podléhat čl. 29 odst. 3 a 4, čl. 54 odst. 1 nebo čl. 61 odst. 1, pod podmínkou, že částka, která má být vrácena, činí nejméně 25 eur a též pokud je jeho přeplatek vyšší než 3 000 eur.

[…]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

11 Společnost Modexel předložila prohlášení o ukončení ekonomické činnosti s účinkem ode dne 28. února 2015 a ve svém přiznání k DPH za první trimestr roku 2015 vykázala přeplatek na DPH ve výši 12 456,20 eur.

12 Dne 10. května 2016 společnost Modexel obnovila svou ekonomickou činnost. Ve svém prvním přiznání k DPH, které následovalo po tomto obnovení činnosti, společnost Modexel tento přeplatek na DPH odečetla.

13 Správce daně zamítl odpočet uvedeného přeplatku na DPH z důvodu, že společnost Modexel měla požádat o jeho vrácení do dvanácti měsíců ode dne ukončení ekonomické činnosti, a protože tak neučinila, nárok na vrácení nadměrného odpočtu v požadované výši jí zanikl.

14 Společnost Modexel podala proti rozhodnutí správce daně žalobu k Tribunal Administrativo e Fiscal do Funchal (Správní a finanční soud ve Funchalu, Portugalsko), který je předkládajícím soudem.

15 Předkládající soud uvádí, že si klade otázku ohledně výkladu pojmu „následující období“, který je uveden v čl. 183 prvním pododstavci směrnice o DPH. V tomto ohledu uvedený soud upřesňuje, že podle správce daně musí být tento výraz vykládán doslovně tak, že se vztahuje na období, které kalendářně bezprostředně následuje po období, za které byl dotčený přeplatek na DPH vykázán. Podle společnosti Modexel naopak z důvodu ukončení ekonomické činnosti nastala časová prodleva mezi obdobím, za které byl vykázán přeplatek na DPH, a obdobím, v němž je po obnovení ekonomické činnosti proveden odpočet tohoto přeplatku.

16 Za těchto podmínek se Tribunal Administrativo e Fiscal do Funchal (Správní a finanční soud ve Funchalu) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být výraz ‚následující období‘, který je uveden v článku 183 směrnice o DPH, vykládán v tom smyslu, že se týká v doslovném slova smyslu bezprostředně následujícího kalendářního časového období?

2) V případě záporné odpovědi na první předběžnou otázku, může podnik, který ukončí svou činnost a později ji po uplynutí přibližně patnácti měsíců obnoví, odečíst v prvním přiznání k dani, které předloží po obnovení své činnosti, částku přeplatku daně, kterou vykázal, když ukončil svou činnost?“

K předběžným otázkám

17 Podle ustálené judikatury platí, že v rámci postupu spolupráce mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem zavedeného článkem 267 SFEU přísluší Soudnímu dvoru poskytnout vnitrostátnímu soudu užitečnou odpověď, která mu umožní rozhodnout spor, jenž mu byl předložen. Z pohledu této logiky je na Soudním dvoru, aby případně přeformuloval otázky, které jsou mu položeny. V tomto ohledu přísluší Soudnímu dvoru, aby ze všech poznatků předložených vnitrostátním soudem, zejména z odůvodnění předkládacího rozhodnutí, vytěžil ty prvky unijního práva, které je s přihlédnutím k předmětu sporu třeba vyložit [rozsudek ze dne 30. dubna 2024, M. N. (EncroChat), C-670/22, EU:C:2024:372, bod 78 a citovaná judikatura].

18 V tomto ohledu je třeba poznamenat, jak vyplývá z předkládacího rozhodnutí, že společnost Modexel při ukončení své ekonomické činnosti vykázala nadměrný odpočet DPH, který chtěla odečíst od DPH, kterou byla povinna odvést v prvním daňovém přiznání podaném po obnovení její ekonomické činnosti. Z předkládacího rozhodnutí rovněž vyplývá, že správce daně opravil toto daňové přiznání, když měl za to, že tento nadměrný odpočet nebylo možné převést kvůli tomu, že společnost Modexel měla požádat o jeho vrácení ve lhůtě dvanácti měsíců ode dne ukončení své ekonomické činnosti.

19 Ve formulaci první otázky, která se týká případu převedení nadměrného odpočtu DPH, předkládající soud neupřesňuje, zda dotčený podnik ukončil svou ekonomickou a následně ji obnovil. Ve formulaci druhé otázky předkládající soud nezmiňuje takovou situaci, jako je situace, jež nastala v původním řízení, kdy podle vnitrostátní právní úpravy nemůže podnik, který ukončil svou ekonomickou činnost, převést po obnovení této činnosti nadměrný odpočet DPH, nýbrž může požádat o jeho vrácení ve lhůtě dvanácti měsíců od okamžiku ukončení své ekonomické činnosti, přičemž oprava daňového přiznání společnosti Modexel vyplývá z uplatnění této úpravy.

20 Za těchto podmínek je pro poskytnutí užitečné odpovědi předkládajícímu soudu, která mu umožní rozhodnout spor, který mu byl předložen, v první řadě třeba, aby Soudní dvůr při výkladu pojmu „následující období“ ve smyslu článku 183 vycházel z předpokladu, že dotčený podnik svou ekonomickou činnost nejprve ukončil a následně ji obnovil.

21 Ve druhé řadě je třeba posoudit, zda tento čl. 183 první pododstavec směrnice o DPH musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby ve vnitrostátní právní úpravě bylo stanoveno, že podnik, který ukončil svou ekonomickou činnost, nemůže převést nadměrný odpočet DPH po obnovení této činnosti, ale může požádat o jeho vrácení ve lhůtě dvanácti měsíců ode dne ukončení uvedené činnosti.

22 V důsledku toho je třeba mít za to, že podstatou dvou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 183 první pododstavec směrnice o DPH musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, ve které je stanoveno, že pokud osoba povinná k dani ukončí svou ekonomickou činnost, tato osoba nemůže převést do následujícího období nadměrný odpočet DPH vykázaný při tomto ukončení činnosti a může získat tuto částku zpět pouze tak, že požádá o její vrácení ve lhůtě dvanácti měsíců ode dne uvedeného ukončení činnosti.

23 Úvodem je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že nárok osob povinných k dani odpočíst od DPH, kterou jsou povinny odvést, částku DPH, která je splatná či byla zaplacena za zboží a služby, které obdržely na vstupu, představuje základní zásadu společného systému DPH zavedeného unijními právními předpisy (rozsudek ze dne 6. října 2022, Vittamed technologijos, C-293/21, EU:C:2022:763, bod 38 a citovaná judikatura).

24 Cílem režimu odpočtů je zcela sejmout z osoby povinné k dani zatížení DPH, která je splatná nebo byla zaplacena v rámci všech jejích ekonomických činností. Společný systém DPH proto zaručuje, že všechny ekonomické činnosti jsou bez ohledu na svůj účel nebo výsledky, podléhají-li uvedené činnosti v zásadě samy DPH, zdaněny zcela neutrálním způsobem (rozsudek ze dne 6. října 2022, Vittamed technologijos, C-293/21, EU:C:2022:763, bod 39 a citovaná judikatura).

25 Soudní dvůr opakovaně zdůraznil, že z toho vyplývá, že nárok na odpočet daně je nedílnou součástí mechanismu DPH a nemůže být v zásadě omezen. Konkrétně, tento nárok se váže přímo ke všem daním, které zatížily plnění uskutečněná na vstupu (rozsudek ze dne 6. října 2022, Vittamed technologijos, C-293/21, EU:C:2022:763, bod 40 a citovaná judikatura).

26 Podle čl. 179 prvního pododstavce směrnice o DPH provede osoba povinná k dani odpočet daně tak, že od celkové částky daně splatné za dané zdaňovací období odečte částku daně, u níž v průběhu téhož období vznikl a je uplatňován nárok na odpočet daně.

27 V článku 183 prvním pododstavci této směrnice je upřesněno, že pokud za dané zdaňovací období výše odpočtu daně překročí výši splatné DPH, mohou členské státy buď převést nadměrný odpočet daně do následujícího období, nebo vrátit daň.

28 V tomto ohledu zaprvé, pokud jde o pojem „následující období“ uvedený v tomto ustanovení, jak uvedla Komise ve svém písemném vyjádření, z použití tohoto výrazu v jednotném čísle vyplývá, že tento pojem musí být chápán tak, že se vztahuje na zdaňovací období, které bezprostředně následuje po zdaňovacím období, v němž výše odpočtu daně přesahuje výši splatné DPH. Mimoto, podle článku 252 směrnice o DPH je délka zdaňovacího období stanovena každým členským státem v mezích stanovených druhým odstavcem tohoto článku, aniž z uvedeného článku nebo z článku 183 uvedené směrnice vyplývá, že tato délka nebo sled bezprostředně navazujících zdaňovacích období závisí na tom, zda osoba povinná k dani vykonává ekonomickou činnost během celého zdaňovacího období, nebo jeho části.

29 Z judikatury Soudního dvora nicméně vyplývá, že převod nadměrného odpočtu DPH do několika zdaňovacích období, která následují po zdaňovacím období, v němž vznikl tento nadměrný odpočet, zajisté není nutně neslučitelný s uvedeným ustanovením (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 18. října 2012, Mednis, C-525/11, EU:C:2012:652, bod 25 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 10. února 2022, Philips Orăştie, C-487/20, EU:C:2022:92, bod 26 a citovaná judikatura).

30 Je však třeba připomenout, že tím, co odůvodňuje kvalifikaci osoby povinné k dani, které směrnice o DPH přiznává nárok na odpočet daně, je právě existence ekonomické činnosti (obdobně viz rozsudek ze dne 3. března 2005, Fini H, C-32/03, EU:C:2005:128, bod 19). Platí totiž, že k tomu, aby dotyčná osoba mohla využít tohoto nároku, je třeba, aby byla „osobou povinnou k dani“ ve smyslu uvedené směrnice (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 41 a citovaná judikatura).

31 Podle čl. 9 odst. 1 směrnice o DPH se „osobou povinnou k dani“ rozumí jakákoliv osoba, která na jakémkoli místě vykonává samostatně ekonomickou činnost, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti. Podle čl. 213 odst. 1 směrnice o DPH musí osoba povinná k dani oznámit ukončení své ekonomické činnosti správci daně, který následně musí v souladu s čl. 23 písm. a) nařízení č. 904/2010 zneplatnit identifikační číslo přidělené této osobě pro účely DPH.

32 Hospodářský subjekt, který ukončí svou ekonomickou činnost, tudíž zároveň přestává být osobou povinnou k DPH. Skutečnost, že hospodářský subjekt pozbyl postavení „osoby povinné k dani“ z důvodu tohoto ukončení činnosti, znamená neexistenci kontinuity zdaňovacích období, kterou vyžaduje čl. 183 první pododstavec směrnice o DPH, neboť pro tento hospodářský subjekt nenastává následující období ve smyslu tohoto ustanovení, ani – za předpokladu, že uvedený subjekt obnoví hospodářskou činnost – předcházející období, neboť uvedená ekonomická činnost bude činností novou.

33 Z toho vyplývá, že i když čl. 183 první pododstavec směrnice o DPH umožňuje převod nadměrného odpočtu DPH do několika zdaňovacích období následujících po zdaňovacím období, v němž tento nadměrný odpočet vznikl, ukončení ekonomické činnosti dotčené osoby povinné k dani znamená, že neexistuje žádné následující období ve smyslu čl. 183 prvního pododstavce směrnice o DPH, do kterého by bylo možné převést uvedený nadměrný odpočet.

34 Mimoto, jak uvádí Evropská komise, kdyby byla hospodářskému subjektu dána možnost převést po obnovení ekonomické činnosti nadměrný odpočet DPH, který byl vykázán při ukončení předchozí činnosti, mohlo by to hospodářské subjekty podněcovat ke zneužívání a zavádění umělých konstrukcí. Hospodářský subjekt, který z jakéhokoli důvodu nedodržel lhůtu stanovenou vnitrostátní právní úpravou pro podání žádosti o vrácení nadměrného odpočtu DPH po ukončení své ekonomické činnosti, by se totiž mohla domáhat obnovení ekonomické činnosti hlavně či výlučně za účelem požádání o převod tohoto nadměrného odpočtu. Taková možnost převodu by tedy mohla být v rozporu se zásadou právní jistoty, neboť Soudní dvůr již upřesnil, že možnost uplatnit nárok na odpočet DPH bez časového omezení by byla v rozporu s uvedenou zásadou, která vyžaduje, aby daňovou situaci osoby povinné k dani ohledně jejích práv a jejích povinností vůči správci daně nebylo možné časově neomezeně zpochybňovat (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. dubna 2018, Biosafe – Indústria de Reciclagens, C-8/17, EU:C:2018:249, bod 36 a citovaná judikatura).

35 V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že společnost Modexel v důsledku toho, že ukončila svou ekonomickou činnost, přestala být osobou povinnou k DPH, což však přísluší ověřit předkládajícímu soudu, a nadměrný odpočet DPH nemohl být převeden do následujícího období ve smyslu čl. 183 prvního pododstavce směrnice o DPH, neboť chyběla kontinuita mezi zdaňovacím obdobím odpovídajícím měsíci, v němž tato společnost ukončila svou činnost, tedy únorem 2015, a zdaňovacím obdobím odpovídajícím měsíci, v němž uvedená společnost obnovila svou činnost, tedy květnem 2016.

36 Zadruhé, jak bylo připomenuto v bodě 27 tohoto rozsudku, v čl. 183 prvním pododstavci směrnice o DPH je nicméně stanoveno, že členské státy mohou buď převést nadměrný odpočet daně do následujícího období, nebo vrátit daň v souladu s podmínkami, které samy stanoví.

37 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že portugalská právní úprava v zásadě kombinuje tyto dva způsoby vrácení nadměrného odpočtu DPH, ale v případě, že hospodářský subjekt ukončí veškerou ekonomickou činnost, může požádat o vrácení takového nadměrného odpočtu před uplynutím lhůty dvanácti měsíců, která začíná běžet od období, v němž tento nadměrný odpočet vznikl.

38 V tomto ohledu je třeba předně připomenout, že článek 183 směrnice o DPH nemůže být vykládán v tom smyslu, že vrácení a převod se vzájemně vylučují (rozsudek ze dne 12. května 2011, Enel Maritsa Iztok 3, C-107/10, EU:C:2011:298, bod 47).

39 Z judikatury Soudního dvora dále vyplývá, že i když členské státy mají nepochybný rozhodovací prostor pro stanovení podmínek uvedených v článku 183 směrnice o DPH, tyto podmínky nemohou narušovat zásadu daňové neutrality tím, že by na jejich základě byla osoba povinná k dani zcela nebo částečně zatížena touto daní (rozsudek ze dne 12. května 2021, technoRent International a další, C-844/19, EU:C:2021:378, bod 37 a citovaná judikatura).

40 Uvedené podmínky musí osobě povinné k dani především umožnit, aby adekvátním způsobem dosáhla uspokojení celé pohledávky vyplývající z tohoto nadměrného odpočtu DPH, z čehož vyplývá, že vrácení daně musí být uskutečněno v přiměřené lhůtě, a to buď v hotovosti, nebo rovnocenným způsobem, a zvolený způsob vrácení nesmí pro osobu povinnou k dani v žádném případě obnášet jakékoli finanční riziko (rozsudek ze dne 12. května 2021, technoRent International a další, C-844/19, EU:C:2021:378, bod 38 a citovaná judikatura).

41 Mimoto, procesní autonomie členských států při úpravě způsobu uplatňování nároku na vrácení nadměrného odpočtu DPH upraveného v článku 183 směrnice o DPH je ohraničena zásadami rovnocennosti a efektivity (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. února 2022, Philips Orăştie, C-487/20, EU:C:2022:92, bod 24).

42 Prekluzivní lhůtu, jejíž nedodržení má za následek sankcionování osoby povinné k dani, která nebyla dostatečně pečlivá a opomněla požádat o vrácení nadměrného odpočtu DPH odvedené na vstupu, spočívající ve ztrátě nároku na odpočet daně, nelze považovat za neslučitelnou s režimem stanoveným ve směrnici o DPH, pokud se tato lhůta zaprvé použije stejným způsobem na obdobné nároky v daňové oblasti založené na vnitrostátním právu a na ty, které jsou založeny na unijním právu (zásada rovnocennosti), a zadruhé v praxi neznemožňuje nebo nadměrně neztěžuje uplatnění nároku na vrácení DPH (zásada efektivity) (obdobně viz rozsudek ze dne 12. září 2024, Nare-BG, C-429/23, EU:C:2024:742, bod 52).

43 I když je na vnitrostátním soudu, aby posoudil slučitelnost vnitrostátních opatření s unijním právem, Soudní dvůr mu nicméně může poskytnout veškeré užitečné informace pro rozhodnutí sporu, který mu byl předložen (rozsudek ze dne 14. února 2019, Nestrade, C-562/17, EU:C:2019:115, bod 36 a citovaná judikatura).

44 Pokud jde o zásadu rovnocennosti, je třeba uvést, že Soudní dvůr nemá k dispozici žádný poznatek, který by vzbuzoval pochybnosti o souladu právní úpravy dotčené ve věci v původním řízení s touto zásadou.

45 Pokud jde o zásadu efektivity, z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že podle správce daně měla společnost Modexel požádat o vrácení nadměrného odpočtu DPH ve lhůtě dvanácti měsíců ode dne ukončení své ekonomické činnosti.

46 V tomto ohledu přísluší předkládajícímu soudu, aby lhůtu, ve které měla společnost Modexel požádat o vrácení přiznaného nadměrného odpočtu DPH při ukončení své činnosti, ověřil, neboť portugalská vláda ve svém písemném vyjádření uvedla, že v projednávané věci se uplatní čtyřletá lhůta. Taková prekluzivní lhůta dvanácti měsíců počítaná od období, v němž vznikl nadměrný odpočet DPH, jaká je uvedena v předkládacím rozhodnutí, podle všeho nemůže v praxi znemožňovat nebo nadměrně ztěžovat osobě povinné k dani nebo bývalé osobě povinné k dani uplatnění nároku na vrácení nadměrného odpočtu DPH. Tentýž závěr platí tím spíše v případě čtyřleté prekluzivní lhůty.

47 V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí nijak nevyplývá, že by společnost Modexel usilovala o uplatnění svého nároku na vrácení nadměrného odpočtu DPH vykázaného při ukončení své ekonomické činnosti před koncem této dvanáctiměsíční lhůty a v této souvislosti by čelila jakýmkoli obtížím. Za těchto podmínek je třeba, s výhradou ověření předkládajícím soudem, konstatovat, že společnosti Modexel nebylo v praxi znemožněno nebo nepřiměřeně ztíženo uplatnění jejího nároku na vrácení DPH.

48 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 183 první pododstavec směrnice o DPH musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, ve které je stanoveno, že pokud osoba povinná k dani ukončí svou ekonomickou činnost, nemůže tato osoba převést do následujícího období nadměrný odpočet DPH vykázaný při tomto ukončení činnosti a může získat tuto částku zpět pouze tak, že požádá o její vrácení ve lhůtě dvanácti měsíců ode dne ukončení činnosti, pokud jsou dodrženy zásady rovnocennosti a efektivity.

K nákladům řízení

49 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

Článek 183 první pododstavec směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty

musí být vykládán v tom smyslu, že

nebrání vnitrostátní právní úpravě, ve které je stanoveno, že pokud osoba povinná k dani ukončí svou ekonomickou činnost, nemůže tato osoba převést do následujícího období nadměrný odpočet DPH vykázaný při tomto ukončení činnosti a může získat tuto částku zpět pouze tak, že požádá o její vrácení ve lhůtě dvanácti měsíců ode dne uvedeného ukončení činnosti, pokud jsou dodrženy zásady rovnocennosti a efektivity.

Podpisy